

SENTINȚA NR.1
din 25 decembrie 1989

Tribunalul Militar Teritorial București constituit conform legii de organizare judecătorească nr.58/1968, precum și în temeiul Hotărîrii din 24 decembrie 1989 a Consiliului Frontului Salvării Naționale, compus din:

Președinte - colonel de justiție Popa Gică
Judecător - colonel de justiție Nistor Ioan
Asesori (- cpt. Sorescu Corneliu
populari (- lt.maj. Condrea Daniel
(- lt. Zamfir Ion
Procuror militar - maior de justiție Voinea Dan
Grefier - plut.maj. Tănasă Jan,

s-a întrunit în ședință publică pentru a soluționa cauza privitoare pe inculpații Ceaușescu Nicolae și Ceaușescu Elena, trimiși în judecată prin ~~reținerii~~ reținerii Direcției Procuraturilor Militare din 24 decembrie 1989, pentru săvârșirea infracțiunilor de genocid prev.de art.357 alin.1 lit.a-c c.pen., subminarea puterii de stat prev.de art.152 alin.1 c.pen., acte de diversiune prev.de art.163 c.pen. și subminarea economiei naționale prev.de art.165 alin.2 c.pen.

Inculpații s-au prezentat în stare de arest, fiind asistați de apărătorii din oficiu av. Teodorescu Nicolae și av. Lucescu Constantin, ambii din Colegiul de avocați al Municipiului București.

Procedura îndeplinită.

Președintele a verificat identitatea inculpaților ale căror date de stare civilă sînt menționate în declarațiile anexate la dosarul cauzei.

Inculpații au invocat excepția de necompetență a instanței în fața căreia au fost deduși judecării, prevalîndu-se de funcțiile și calitățile oficiale pe care pretind că le mai dețin, excepție pe care președintele completului a pus-o în discuția părților.

Procurorul militar, avînd cuvîntul, a precizat că faptele pentru care inculpații sînt trimiși în judecată sînt date prin lege în competența materială a acestui tribunal militar, potrivit art. 28 pct. 1, lit. b teza a II-a și lit. c. c. pr. pen.

Pe de altă parte, procurorul a arătat că urmare a Revoluției victorioase din 22 decembrie 1989, dictatura ceaușistă a fost doborâtă, puterea supremă în stat fiind încredințată de popor Consiliului Frontului Salvării Naționale care în exercitarea atribuțiilor sale a desființat vechile organe ale puterii - Consiliul de Stat și Marea Adunare Națională -, iar guvernul, în întregul său, a fost destituit. Pe cale de consecință, cei doi inculpați nu mai dețin vreo calitate oficială opozabilă normelor de drept material și procesual, astfel că judecarea lor de către această instanță este legală.

Față de precizările făcute de procurorul militar, apărătorii inculpaților au cerut să se ia act că excepția de necompetență, invocată de inculpați, este neîntemeiată, deoarece faptele, prin natura lor, sînt de competența materială a acestei instanțe, iar pierderea calităților oficiale ce le-au deținut anterior Revoluției

din 22 decembrie 1989 fac incidente dispozițiile procesuale în materie.

Tribunalul, deliberînd asupra excepției de necompetență, constată că este legal sesizat în legătură cu faptele imputate inculpaților, deoarece, potrivit art.28, pct.1, lit.b-c. c.pr.pen. asemenea fapte sînt de competența sa, iar inculpații nu mai au vreo calitate oficială, întrucît după victoria Revoluției din 22 decembrie 1989 aceștia au fost destituiți din toate funcțiile ce le-au deținut pe linie de stat.

Mai mult, o dovadă incontestabilă a acestei stări de lucruri o constituie faptul că la data de 22 decembrie 1989 cei doi inculpați și-au abandonat funcțiile, părăsind pe ascuns Capitala într-un elicopter, cu intenția vădită de a fugi din țară, în mod fraudulos, dar au fost depistați și reținuți.

În consecință, tribunalul, luînd act de concluziile procurorului militar și al apărătorilor inculpaților, constată că este legal sesizat și competent să procedeze la judecarea cauzei de față.

Președintele a dispus apoi citirea actului de sesizare, după care s-a trecut la ascultarea inculpaților, răspunsurile acestora fiind consemnate în declarațiile atașate la dosar.

La cererea apărătorilor, instanța a dispus ca aceștia să ia legătura cu inculpații, în vederea formulării unor probe în apărare.

Reluîndu-se dezbaterile, avocații au informat tribunalul că nu au alte probe de solicitat în apărare cum și împrejurarea că inculpații susțin că au o stare de sănătate corespunzătoare și că nu au suferit și nu suferă de vreo maladie psihică care să le diminueze discernămîntul, cerînd instanței să ia act că nu au alte probe de administrat și că se poate trece la judecarea cauzei în fond.

Tribunalul, deliberînd, ia act că în cauză, atît procurorul militar, cît și apărătorii inculpaților, nu au alte probe de solicitat și în consecință dispune trecerea la dezbateri.

Procurorul militar, avînd cuvîntul, a dezvoltat oral rechizitoriul, menționînd că inculpații se fac vinovați de grave crime împotriva poporului român și a minorităților naționale, constînd în aceea că timp îndelungat au acționat premeditat și perseverent în scopul de a distruge fizic și psihic întreaga colectivitate din țara noastră, acțiuni ce au culminat în zilele de 16-22 decembrie 1989, cînd pentru a înăbuși demonstrațiile pașnice ale populației care au avut loc în diverse centre ale României au ordonat forțelor de represiune să deschidă focul asupra demonstrațiilor, suprimînd astfel viața a mai multor mii de oameni nevinovați.

Mai mult, cei doi inculpați au inițiat acțiuni armate de natură a periclita puterea de stat, nou instituită în țară,

În realizarea acestui scop criminal, inculpații au ordonat acoliților lor distrugerea, degradarea și aducerea în stare de neîntrebuințare a unor obiective vitale ale economiei naționale, soldate cu pagube incomensurabile pentru averea națională.

Manifestînd o crasă incompetență și megalomanie, inculpații au dispus după bunul lor plac de bogățiile țării, ordonînd investiții și efectuarea de lucrări care nu erau necesare, producînd astfel prejudicii deosebit de importante pentru economia țării, aducînd-o în pragul falimentului.

În final, procurorul militar a arătat că probele deja administrate în cauză, precum și faptele de evidentă notorietate care nu se mai cer a fi dovedite ori demonstrate, conduc la concluzia că inculpații au săvîrșit faptele pentru care sînt trimiși în judecată și anume infracțiunile de genocid prev. de art. 357

alin.1, lit.a-c c.pen., subminarea puterii de stat prev.de art. 162 alin.1 c.pen., acte de diversiune prev.de art.163 c.pen și subminar economiei naționale, prev.de art.165 alin.2 c.pen. și a cerut condamnarea lor la pedeapsa cu moartea, precum și confiscarea totală a averii inculpaților Ceaușescu Nicolae și Ceaușescu Elena.

În cuvîntul său, avocatul Teodorăscu Nicolae a arătat că din actele și probele existente la dosarul cauzei și examinate de apărare, rezultă fără posibilitate de tăgadă că faptele imputate inculpaților au fost săvîrșite în totalitatea lor, iar încadrarea juridică reținută de acuzare prin actul de sesizare a Tribunalului este legală.

În concluzie, apărătorul, referindu-se la necesitatea ca fiecare să răspundă pentru faptele comise, a ținut să sublinieze împrejurarea că, soluționînd cauza, Tribunalul va trebui să pronunțe o astfel de pedeapsă care să fie în primul rînd dreaptă și corespunzătoare gravității faptelor comise. De asemenea, aceasta nu va trebui să reflecte un spirit de vendetă, ci trebuie să fie de natură a-i convinge pe inculpați și pe ceilalți acoliți ai lor că astfel de fapte trebuie reprimite cu toată fermitatea, pentru că pun în pericol însăși existența națiunii noastre.

Avocatul Lucescu Constantin, avînd cuvîntul a arătat că în pofida atitudinii obstrucționiste adoptate de inculpați, evidența probelor administrate nu pune la îndoială realitatea faptelor comise de către aceștia. Refuzul inculpaților de a coopera cu instanța și chiar cu apărătorii lor îngreunează misiunea acestora, care trebuie exercitată în orice împrejurare cu condiția ca această apărare să se facă în limitele legii.

Faptele imputate sînt dovedite în mod incontestabil, constituind de altfel, activități notorii care nici nu mai impun să fie demonstrate.

Cu toate acestea, roagă a se reține împrejurarea, de altfel singura care le poate fi favorabilă și anume că cele trei greșeli fundamentale din activitatea lor infracțională săvârșită în ultimul timp (convocarea mitingului din fața fostului sediu al C.C., unde dictatorul intenționa să-și expună opinia în legătură cu caracterul evenimentelor de la Timișoara, ordinul de a-l ucide ca trădător pe fostul ministru al apărării naționale, general-colonel Vasile Milea, motivat de faptul că nu a transmis ordinul de a se trage în demonstrații de la Timișoara, ca și ordinul de a se trage în tinerii manifestați din București) au constituit scînteia care a aprins flacăra Revoluției din 22 decembrie 1989 și doborîrea dictaturii ceaușiste.

Președintele, acordînd ultimul cuvînt inculpaților, aceștia au continuat să se mențină pe poziția contestării legalității instanței și a refuzului de a-și exprima părerea cu privire la faptele imputate, motiv pentru care au și refuzat să semneze declarațiile consemnate în ședință publică.

Deliberînd asupra cauzei de față, în baza actelor și probelor de la dosar, tribunalul constată următoarele:

Inculpații Ceaușescu Nicolae și Ceaușescu Elena, care au exercitat funcții deosebit de importante pe linie de stat, datorită victoriei Revoluției din 22 decembrie 1989, le-au abandonat în aceeași zi, părăsind pe ascuns Capitala cu ajutorul unui elicopter, cu vădita intenție de a părăsi fraudulos țara.

Drept urmare, Consiliul Frontului Salvării Naționale, căruia poporul i-a încredințat exercitarea puterii supreme în stat, i-au destituit din toate funcțiile ce le-au deținut, constatîndu-se că cei doi tirani, timp de peste două decenii au acționat în mod direct și premeditat pentru distrugerea lentă dar sigură a poporului român și minorităților naționale.

În realizarea activității lor criminale, inculpații au acaparat puterea politică, aservindu-și întregul aparat de stat pe care l-au folosit pentru satisfacerea intereselor lor meschine, precum și pentru reprimarea poporului român.

Astfel, prevalându-se de așa-zisul "program științific de alimentație a populației", au dispus măsuri de înfometare sistematică a poporului, privându-l de cele mai elementare condiții de viață.

Preocupați de ideea construirii unor edificii faraonice, cei doi megalomani au întocmit și pus în aplicare veritabile programe de lichidare a orașelor și satelor țării, cu motivația sistematizării localităților și sporirea gradului de confort a populației.

În acest scop, inculpații au ordonat și realizat demolarea a multor vestigii istorice ale poporului român, a sute de mii de imobile, unele dintre acestea veritabile mostre ale stilului arhitectonic autohton, precum și numeroase lăcașuri de cult.

Pentru realizarea planurilor lor aberante cei doi tirani au cheltuit fabuloase sume de bani (în lei și valută), secătuiind în mod nejustificat bogățiile țării timp în care poporul român avea unul dintre cele mai scăzute nivele de trai din Europa (înfometat, fără căldură, fără lumină etc.).

Obsedați de teama poporului, pe care-l urau, cei doi dictatori, paralel cu dezmembrarea armatei române, în care nu avea încredere, văzînd în aceasta brațul înarmat al poporului, au neglijat deliberat dotarea ei cu tehnică de luptă la nivelul exigențelor moderne și au lipsit-o de posibilitatea de a se instrui corespunzător. Concomitent au folosit-o pentru îndeplinirea unor sarcini ce nu intrau în sfera de preocupări a armatei.

În paralel, cei doi inculpați au acționat pentru a-și asigura menținerea puterii și consolidarea dictaturii personale, recrutînd și instruind în secret formațiuni militare înzestrate cu o tehnică

de luptă de prim rang și o pregătire de înalt nivel, pe care să o poată folosi în caz de nevoie împotriva poporului român. Acest prilej a fost oferit de demonstrațiile pașnice ale populației din Timișoara în zilele de 16 și 17 decembrie 1989, a celor din Capitală, precum și din municipiul Sibiu, unde dictatorul a ordonat să se tragă asupra demonstranților, cu scopul de a distruge colectivitățile existente în acele localități.

Victoria Revoluției din 22 decembrie 1989 a condus la răsturnarea dictaturii clanului ceaușist și curmarea genocidului, practicat de forțele mercenare și teroriste care au provocat moartea a mii de oameni.

În ura lor furibundă împotriva poporului român, inculpații au ordonat distrugerea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a unor importante centre de cultură ca Biblioteca Centrală Universitară, Muzeul Național de Artă etc., precum și a unui însemnat fond de locuințe.

Ignorați, dar snobi, cei doi tirani și-au împodobit numeroasele reședințe pe care le foloseau ca pe propriile lor proprietăți cu valoroase opere de artă ori cărți rare, sustrate din patrimoniul unor prestigioase instituții culturale.

Nemulțumiți cu spolierea poporului român și dornici de a-și crea rezerve valutare necunoscute, inculpații au dispus în mod abuziv ca o parte din sumele în valută cuvenite statului român ori unor întreprinderi și instituții române provenite din operațiunile de export-import sau din alte operații să fie depuse în cont la bănci străine pe numele lor ori sub alte nume, dar la dispoziția lor.

Prin asemenea manopere frauduloase și acțiuni discreționare au fost sustrate din patrimoniul statului român valori estimate la peste un miliard de dolari SUA, pagubă care a fost de natură să

dezorganizeze grav economia națională, punînd în pericol înșăși existența națiunii, prin înfometarea poporului, penuria de medicamente uzuale pentru populație, lipsa de materii prime și utilaje moderne etc.

În timpul desfășurării procesului, inculpații nu numai că au contestat permanent legalitatea constituirii tribunalului, dar au și refuzat să răspundă la majoritatea întrebărilor ce li s-au adresat, iar cînd totuși au acceptat să o facă au negat comiterea vreuneia din faptele ce li se impută prin actul de inculpare, susținînd că totul este o înscenare de care poporul este străin, popor care în prezent ar lupta pentru a înlătura pe autorii lovituri de stat, sprijiniți de agenturi străine din Vest și din Est.

Refuzul inculpaților de a coopera cu tribunalul, precum și poziția pe care s-au situat de respingere totală a capetelor de acuzare, nu prezintă relevanță juridică, deoarece ele sînt, pe de o parte, confirmate cu actele și probele de la dosar (vol.1), iar pe de altă parte, aceste fapte sînt de o asemenea notorietate încît în conformitate cu principiile dreptului penal ele nu mai trebuiesc dovedite.

Astfel fiind, tribunalul reține că cei doi inculpați au săvîrșit cu intenție directă totalitatea faptelor menționate în rechizitoriului Direcției Procuraturilor Militare.

Pe plan juridic, acestea întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de genocid prev. de art. 357, alin. 1, lit. a-c c. pen., subminarea puterii de stat prev. de art. 162, alin. 1 c. pen., acte de diversiune prev. de art. 163 c. pen. și subminarea economiei naționale prev. de art. 165, alin. 2 c. pen., tratamentul sancționator prevăzut de lege pentru aceste infracțiuni fiind identic, respectiv pedeapsa capitală și confiscarea totală a averii sau închisoare de la 15 la 20 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea

totală a averii.

Dat fiind caracterul continuat al faptelor săvârșite de inculpați, în condițiile concursului real de infracțiuni (art.41 alin.2 și art.33-34 c.pen.), consecințele deosebit de grave ale acestora, care au pus în pericol însăși existența poporului român, tribunalul apreciază că pedeapsa ce urmează a li se aplica inculpaților este pedeapsa capitală și confiscarea totală a averii pentru fiecare din infracțiunile comise.

Intrucât prin infracțiunea de subminare a economiei naționale inculpații au prejudiciat grav statul român, urmează ca în temeiul art. 999 c.civ., art.14 și art.17 alin.1 și 3 c.pr.pen., aceștia vor fi obligați să restituie statului român toate sumele de bani, metalele prețioase și orice valori depuse de aceștia, sub orice nume, la bănci străine sau la alte instituții ori persoane din străinătate, ori să plătească, în solidar, echivalentul lor în dolari SUA.

Deoarece ulterior pot fi descoperite și alte prejudicii aduse statului român de către oricare alte persoane, urmează să se rezerve celor pînubiți dreptul la acțiuni civile distincte.

De asemenea, în scopul asigurării reparării pagubelor și executării confiscării averii, instanța va dispune, potrivit art.163 și art.357 alin.2 lit.c c.pr.pen., menținerea măsurilor asigurătorii instituite în cauză de procuratura militară.

REPUBLICA ROMÂNĂ

TRIBUNALUL

IAȘI

SECRET

Cu unanimitate de voturi condamnă pe inculpații:

- Ceaușescu Nicolae, fiul lui Andreuță și Maria, născut la data de 26 ianuarie 1918, în comuna Scornicești, județul Cluj, cu ultimul domiciliu în București, Bulevardul Primăverii nr.50, sectorul 1, în prezent arestat, și

- Ceaușescu Elena, fiica lui Iosif și Alexandrina, născută la data de 6 ianuarie 1916, în comuna Petrești, județul Sîmbovita, cu ultimul domiciliu în București, Bulevardul Primăverii nr.50, sectorul 1, la

pedeapsa capitală și confiscarea totală a averii pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- genocid, prev. de art. 357 alin. 1 lit. a-c c. pen.;
- subminarea puterii de stat prev. de art. 162 alin. 1 c. pen.;
- acte de diversione prev. de art. 163 c. pen.;
- subminarea economiei naționale prev. de art. 165 alin. 2

c. pen.

toate cu aplicarea art. 33-34 și 41 alin. 2 c. pen.

În baza art. 998 c. civil și art. 14 alin. 3 lit. a din Codul de procedură penală, obligă pe inculpați să restituie statului român toate sumele de bani, metale prețioase și orice alte valori depuse de aceștia, sub orice nume, la bănci străine sau la alte instituții ori persoane din străinătate sau, potrivit art. 14 alin. 3 lit. b din Codul de procedură penală și art. 998 din Codul civil, să plătească statului, în solidar, echivalentul acestor bunuri în dolari SUA.

Potrivit art. 163 și art. 357 alin. 2 lit. c din Codul de procedură penală, menține măsurile asigurătorii luate de

Direcția Procuraturilor Militare asupra tuturor bunurilor
aparținând inculpaților.

Cu drept de recurs.

Pronunțată astăzi, 25 decembrie 1939, în ședință publică,
în prezența inculpaților, în garnizoana Tîrgoviște.

PRESEDINTE

Colonel de justiție

Gică Popa

JUDECATOR,

Colonel de justiție

Ioan Bistor

ASESORI POPULARI :

-

-

-